GS 434

Min flicka,

Kärlekens klagan,

Melodie

Den Första:

En bekymrad älskares bittre sorger, yttrar sin
klagan och åtrå.

Ack! vilket ljug, hvart skall jag taga
vägen, om &c.

Ljunget ljom: Ljuset är det är, att min kära qvalis
ter, Ehr fägring rörlig &c.

9. Ett är bla ide noa, att du mig plätt
vill svika, Med sveg svaga sinåe ord tu
lockar mig till lika, Tin Gar och hna
Gud'r, de hjelpa ock bertill, Tänk hvad
för hårdhet din ej rättvill skaffa dig.

10. Men sveara mig, min Mån om
jag dig så må falla, Hvad orsak har
du till, att usvy bitter galla? Vrok den
som allbrig är, ej vardt eller blir, Den
minna orsak till, att du så flickar dig.

11. Besinna all den sorg, jag må för
din skull lida, Dag gråter för mig sleks
men elest för jag tiga. Övers
sen, Glåt, sorgfra hata mig, Ett har
jag nu till tack, för jag har allsat dig.

12. Säg ber nu sagnar dig, att mina
tårar flyta, Skall tro och redlighet, hos
mig vånd allbrig vanka: Dag vunnar dig
vill sviva, Med sveg svaga sinåe ord tu
lockar mig till lika, Tin Gar och hna
Gud'r, de hjelpa ock bertill, Tänk hvad
för hårdhet din ej rättvill skaffa dig.

13. Vår ber vil är rebam klar, för Gud
som all sina skåda, Vil sveta en gång
sram och så för honom båda; Så gås-
des jag som har ett sammet sitt och
rent: Vären du för angra dig, Gud gif-
me ej för sent!

Göteborg,
tryckt hos Samuel Norberg, 1839.

9. Ho har wäl tänkt? du falsker sko-
lat bliswa, När du din hand och hjerta
mig månd giswa, Wär hjertan wor' för-
enta som med länkt: För'n jag kund' tro
att du mig skulle swika, Jag tänkte förr
lär' bergen all tillika, I haf bli sänkt.

10. För rikedom jag alldrig dig be-
gärte; Slätt ingen skänk jag heller dig
förärte; Men jag wisst war af falskhet
ganska tom, Det enda som jag äger jag
dig giswit, Och har dert till döden tro-
gen bliswit, Ej wändt mig om.

11. Men we den själ som det tillwä-
ga bringat, Och skiljdt från mig den jag
likwäl har tingat, Att bli min wän och
jag deß trogna träl: Tweäggadt swärd det
gör wäl djupa sårar, Men tungan falsk
hon mycket wärre sårar, Ja we den själ.

12. Jag trogen blir mot dig i bleka
döden, Ja, pröfwa mig försök mig uti
nöden, Jag glädes att det snart till än-
dan li'r, Jag älskar dig af hjerta, själ
och sinne, Ja alldrig går du nä'nsin ur
mitt minne, Jag trogen blir.

13. Jag bju'r wäl till att styra mina
tankar Från dig, men ach! så snart som
jag dem samkar, Så fara de sin kos till
dig igen, Ach! ljufste wän förunn mig
dock den åra, Att hugkomst min uti ditt
hjerta bära, O! sötsta wän.

14. Med

14. Med ängsligt mod är denna Wisan skrifwen, Och till min wän af kärlek här framgifwen, Till godo tag min hjerteliga kär: Hwad jag wälment med deßa ringa rader, För ögon din på deßa papppers blader, Med swiktand' fjer.

15. En klage sång jag fram i ljuset ställer, Med spottska ord wäl mången domen fäller, Hwar rättsint ömkas ock wäl någon gång: Jag sörjer dig och det rätt ganska mycke, Jag snart blött upp mitt ringa pappers stycke, Med tårar mång.

16. Farwäl min wän farwäl min lust mitt nöje, Farwäl min ros du gör mig alldrig löje, Adjeu min wän mitt hjerta och min själ; Farwäl min sköna, kära syster fromma, Jag ser att wi ej få tillsammans komma, Jag ber farwäl.

Den Andra:

Jag wet att hwar och en, besannar deßa orden, Att ljusligt Ägtenskap, är paradis på jorden; När twänne hjertan så hwarannan taga fatt; Att de i lif och död, må bli hwarandras skatt.

2. Men tiden öfwer allt, bewisar det exempel, Att Venus i sin prakt, och från sitt dyra tempel, Tar mångens hjerta fatt Och drifwer blindwis fort: Att ofta framför ren blir falsker handel sport.

3. Jag

I.

Ach! usel jag, hwart skall jag taga wägen, Om hjelp samt tröst är jag nu helt förlägen, Skönt sökte jag än hela werlden kring, Kan jag ändå ej finna någon lisa, All örters blad för mig slätt intet spisa, Ach! usel ting.

2. Hwart skall jag fly, hwart skall jag mig nu wända, Min ängslighet den får platt ingen ända, Jag sjunker ned i ängslans djupa dy; Men en är den som har den sorgen wållit, Den är den Wän som jag så kär har hållit, I åren tre.

3. Mig qwäljer mäst att jag dig hjertat gifwit, Och du har mig så slätt ur hogen drifwit, Mitt hjerta är i jämmers bojor låst, Att älska en och alldrig den få äga, Är ganska swårt som mången wet att säga, Ack gryma gäst.

4. Wäl